

РЕШЕНИЕ

№ 4000

гр. София, 14.06.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.05.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Антони Йорданов

при участието на секретаря Гургана Дончева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4036** по описа за **2018** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Г. С. Н. срещу Решение от 08.03.2018 г., постановено по н.а.х.д. № 19241 по описа за 2017 г. на СРС, НО, 19 състав. С решението е изменено наказателно постановление № 4779/26.09.2017 г. на главен инспектор „Мониторинг“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“, [населено място], като е намален размерът на наложеното на касатора административно наказание „глоба“ от 5000 / пет хиляди/ лева на 2000 /две хиляди/ лева на основание чл. 53, ал. 1 от ЗП за нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 1 на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Твърди се, че неправилно е ангажирана отговорността на водача на автомобила, т.к. той не е бил задължен да се снабдява с разрешение за превоз на извънгабаритен товар.

Посочва се, че извършената проверка е осъществена при неспазване разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., тъй като наред със служител на А. е трябвало да присъства и такъв на МВР. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“, оспорва касационната жалба с аргументи, подробно изложени в писмено становище.

Прокурорът застъпва становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена по безспорен начин: На 07.09.2017 г. в 09:30 часа на път II-18, СОП км 34 + 800, на 500 м преди табела С. в посока К., касаторът управлявал МПС с четири оси, с две управляеми оси, марка „Мерцедес“, модел „4143“, рег. [рег.номер на МПС] , без разрешение за дейности от специално ползване на пътища, издаден от администрацията, управляваща пътя А. на извънгабаритни ППС по § 1, т.1 от ДР на Наредба №11/03.07.2001 г. на МРРБ, като необходимостта от разрешение се доказва от направено измерване, при което се констатирало надвишаване на нормите на наредбата, както следва: при измерено разстояние между осите 1,37 м на двойната задвижваща ос (3-та и 4-та) на МПС, сумата от натоварване на ос на двойната задвижваща ос била 32,260 т при максимално допълнително натоварване на оста – 19 т, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б. „в“ от Наредбата, като измерването било извършено с техническо средство ролетка R-05 и електронна везна DFW-KR № 118829, сумата от натоварване по оси на ППС било 51, 655 т, ППС превозва фракция 0/63 мм. При проверката водачът не представил валидно разрешително за движение на извънгабаритно пътно превозно средство. Бил съставен АУАН, а впоследствие и процесното НП.

При извършване на служебна проверка за законосъобразност, въззивният съд приел, че дружеството-жалбоподател е осъществило състава на вмененото му административно нарушение. Съдът обаче е съобразил смекчаващи отговорността обстоятелства, с оглед степента на обществена опасност на деянието, липсата на данни за настъпили вредни последици, както и липсата на данни за извършени други нарушения от същия вид от страна на лицето Н. и е изменил НП, като е намалил санкцията от 5000 лв. на 2000 лв.

Касационна инстанция в настоящия й състав споделя изцяло изложените в оспореното решение изводи на районния съд. Въззивният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

Разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства без разрешение за дейности от специалното ползване на пътищата в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия. Текстът на чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП изрично сочи, че се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, "физическите лица", нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които "извършат" или "наредят да бъдат извършени" следните дейности, в случая "движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя".

В случая изпълнителното деяние е "извършване на движение" на извънгабаритно и

тежко пътно превозно средство без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя, което е осъществено именно от водача на ППС, независимо от това кой е търговецът – "превозвач", кой е собственикът на ППС и чие е било задължението да изиска издаването на разрешение за такова.

Водачът на ППС, след като е знаел, че собственикът на ППС, не му е предоставил разрешение за движение на извънгабаритно ППС / по смисъла на §1, т.1 от ДР на Наредба № 11 от 2001 г., в случая чието натоварване на осите и обща измерена маса е над допустимите по Наредбата стойности/, е следвало да провери какви са натоварванията, съответно параметрите на ППС с пълния му товар и да не нарушава забраната на чл. 26, ал.2, т.1, б. "а" от Закона за пътищата, съответно да осъществява състава на нарушението по чл. 53, ал.1, т.2 от ЗП, като "извърши движение" на това ППС по път от републиканската пътна мрежа.

Съдът намира за неоснователно възражението на касатора, че проверката е извършена в нарушение на чл. 37, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., тъй като в нея не е участвал и служител на МВР. Същата следва да се тълкува систематично наред, а не изолирано, с разпоредбата на чл. 36 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., която предвижда, че контролът на извънгабаритните ППС по пътищата се осъществява от Агенция „Пътна инфраструктура“ със съдействието на съответната служба за контрол при МВР. Следователно, този специфичен контрол във връзка с извънгабаритните ППС е изцяло в прерогативите на А., а службите за контрол при МВР имат второстепенно и незадължително участие в проверките, което има единствено спомагателен характер в случай на необходимост.

На следващо място настоящата съдебна инстанция намира, че правилно въззивния съд е преценил наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства и е намалил размера на наложеното наказание. Извършеното нарушение не се отличава с висока степен на обществена опасност и от него не са настъпили значителни вредни последици. Следва да се вземат предвид и липсата на данни за извършени други такива нарушения от касатора. Настоящата инстанция също намира, че с определения размер на наказанието малко под средния размер ще бъдат постигнати целите на чл.12 от ЗАНН.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XI – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.03.2018 г. на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав, по НАХД № 19241/2017 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

